

Het nut van redactiewerk

Posted on 26/07/2020

Veel auteurs hebben er een hekel aan of zien het als een noodzakelijk kwaad: redactiewerk. En toegegeven, er is uiteraard niets mooiers dan om je creativiteit en fantasie de vrije loop te geven tijdens het schrijven. Werken aan een verhaal of boek zonder je druk te maken om de spelling en de schrijfstijl. Dat komt later wel. Redactiewerk? Dat is een noodzakelijk kwaad. Het is saai en dat kun je het beste uitbesteden. Ik weet inmiddels wel beter.

Toen ik – inmiddels alweer een jaar of acht geleden – met schrijven begon, was ik zo groen als gras. Ik was geen analfabeet. Ik kon lezen en schrijven, maar daar was dan ook alles mee gezegd. Ik beschikte niet, zoals collega auteurs, over een opleiding in de journalistiek of Nederlandse taal. Maar dat heeft mij nooit weerhouden. Het schrijven werd mij min of meer in de schoot geworpen. Mensen die mij kennen, weten – wellicht hebben ze het al tot vervelends toe gehoord – dat ik op therapeutische basis ben begonnen. Van het een kwam het ander. Mensen waardeerden mijn schrijfsels en het bracht mij veel voldoening. En die redactie ... dat kon iemand anders wel doen.

De afgelopen jaren heb ik veel geschreven en ik zag mijn verhalen groeien. Niet alleen in aantal, maar ook in kwaliteit. Toch bleef het niveau van mijn Nederlands achter bij de verhaallijnen, tot ik zo'n twee jaar geleden begon met het uitbreiden van mijn schrijfactiviteiten. Bij mijn huidige uitgever – Godijn Publishing – startte ik met manuscriptbeoordeling en leesredactie. In dat eerste geval lees je manuscripten van anderen door. Aan de hand van een aantal criteria beoordeel je of ze in de huidige vorm geschikt zijn voor uitgave. Bij de leesredactie doe je, nadat er al meerdere redactierondes zijn geweest en een boek klaar is voor uitgave, de laatste check. Van beide activiteiten heb ik veel geleerd.

Sinds dit jaar is mijn takenpakket verder uitgebreid. Ik zat in twee jury's waar ik heel veel verhalen voor heb gelezen. En ik ben redactiewerk gaan doen. Zo heb ik meegeholpen met de eindredactie van het Tzitzo Magazine en doe ik nu bijvoorbeeld de redactie van de verhalenbundel *Et in ventum* van Godijn Middeleeuwen. Het is heel secuur werk en je moet je koppie er goed bijhouden, maar je leert er als auteur heel veel van. Wat dat betreft, kan ik het iedereen aanraden om naast het schrijven er ook redactiewerk bij te doen. Redactiewerk is meer dan alleen opletten of iets met een d of t wordt geschreven. Het gaat ook over de opmaak van dialogen (ELDA regel en dialoog van een nieuw persoon op een volgende regel), het plaatsen van komma's op de juiste plekken en of woorden wel of niet aan elkaar worden geschreven.

Ik merk dat ik tijdens het schrijven nu veel bewuster met taal bezig ben, ook tijdens de creatieve fase. Fouten die ik eerder maakte, komen nu niet meer voor. Resterende oneffenheden strijk ik vlak, na het opnieuw doorlezen. Uiteraard heb je altijd een blinde vlek en lees je over bepaalde zaken heen. Daarom blijft een goede redactie door andere personen bittere noodzaak. En gelukkig maar ... zo blijft er werk voor zowel de auteurs als de redacteuren.